

[Viggo Starcke.]

„Disse deponeringskrav, hvis beskyttelsesmæssige virkninger kan sidestilles med en værditold på 2—3 pct. —“.

Ministeren gentog det samme her i dag. Jeg vil gerne takke, for dette er en ærlig tilståelse, og samtidig er det en afsløring af protektionismen i de restriktioner, som deponeringsordningen repræsenterer. Det har aldrig været meningen, at deponeringsordningen skulle bruges til at luske en toldbeskyttelse igennem med. Det strider direkte imod vareforsyningslovens § 1; denne lov giver nemlig kun ministeren bemyndigelser, hvor det drejer sig om hensynet til betalingsbalancen. At tage protektionistiske hensyn gennem restriktioner ligger ganske udenfor ministerens bemyndigelse. Vi forventer derfor, at regeringen hurtigt vil afvikle resten af deponeringsordningen, sådan som det i sin tid blev lovet dette høje ting. Hvis deponeringsordningen skal opretholdes, fordi den virker som en toldbeskyttelse, driver vi netop den samme politik mod andre lande, som vi hebreyder de andre lande at de driver mod os — selvom jeg indrømmer, at deres toldsatser er meget højere end vore.

Når den højtærede minister nævner, at deponeringsordningen virker som en toldbeskyttelse på 2—3 pct., kan det sikkert heller ikke være rigtigt, for den 11. september 1952 fandtes der i „Berlingske Tidende“ en annonce, hvori der forlangtes 9 pct., og hvad angår det spørgsmål, som fornylig har været så aktuelt, om de ungarske herrehabitter, ser det ud til, at den blev vurderet helt op til 8 pct. Nu er ganske vist noget af deponeringsordningen afviklet, det drejer sig måske om en trediedel, men den beskyttelsesmæssige virkning kan ikke være gået ned til 2—3 pct.

A propos de ungarske habitter oplyste fabrikant Tafdrup i „Berlingske Tidende“ den 12. juni i fjor, at han kunne importere en sådan habit for 38 kr. frit her til landet. Det ville han have at befolkningen skulle tro på. Han oplyste, at en dansk tilsvarende habit i materiale ville koste ikke 38 kr., men 41 kr., og dertil kom fremstillingen, så den ville komme op på 67 kr. i stedet for 38. Nu har den importør, som har haft med de ungarske habitter at gøre, Otto Fruergaard, i „Grossisttidende“ oplyst „sandheden om de ungarske habitter“. Han siger, at det

er rigtigt, at de kan skaffes for 38 kr., men dertil kommer en told på 18 kr., oppresning 4 kr. og omkostninger til deponeringsordningen 3 kr. eller ialt en pris til grossisten, ikke på 38 kr., som fabrikant Tafdrup vil bilde befolkningen ind, men på 63 kr., hvor den danske vare kan fremstilles til 67 kr. Og det fremhæves som et eksempel på dumping! Det er at vildlede offentligheden, og jeg vil meget beklage, at man ikke kan stole mere på industriens oplysninger til offentligheden.

Om de øvrige, mindre betydningsfulde grunde, som nævnes i ministerens memorandum, skal jeg kun sige nogle få ord.

Den højtærede minister nævner dobbeltprissystemet. Jeg vil gerne tillade mig at spørge den højtærede minister, hvor meget der egentlig er tilbage af dette system, idet det er mit indtryk, at det er under afvikling.

Den højtærede minister nævner andre landes eksportsubsidier, statsstøtte til eksport, og her vil jeg gerne rette det spørgsmål til den højtærede minister: Hvad er det egentlig for varer, der får statstilskud fra andre lande til eksport hertil? Kan der nævnes nogle eksempler? Hvor meget drejer det sig om?

I det tilfælde, at andre lande virkelig vil sælge os varer og forære os rede penge oven i købet, opstår det spørgsmål, om det egentlig er så stor en ulykke. Det kan måske være generende for en enkelt hjemlig producent; men det er afgjort ikke generende for forbrugerne — og forbrugerne er dog også en slags mennesker; de er ganske vist ikke organiseret i stærke sammenslutninger med udbredte dagblade og pengemidler bag sig til at varetage deres interesser. Det er handelens opgave at tjene forbrugernes sag, og det er folketingets opgave at varetage befolkningens interesser upartisk og almenmenneskeligt og ikke at varetage særinteresser på den jævne befolknings bekostning.

De øvrige i memorandummet anførte grunde er betydningsløse og irrelevante.

Den internationale økonomiske sammenlutning har siden udarbejdet nogle rapporter, og den 14. december refereredes en af disse rapporter i „Børsen“. Det hedder her:

„Der kræves en dristig indsats både med